

# 'Wat gij niet wilt dat u geschiedt...'

By ErikJonk · metronieuws.nl · 2 min

[View Original](#)

Op 27 oktober 2021 stelde De Balie de film Honey Pot van KIRAC (Keeping it real art critics) tentoon. 'Links meisje' Jini van Rooijen had een oproep geplaatst om dat zij seks wilde met een 'rechtse man' om polarisatie tegen te gaan. GeenStijl had dit bericht verspreid en zag dit als een lolletje.

Uiteindelijk heeft Sid Lukkassen, cultuurfilosoof en partij-ideoloog van Forum voor Democratie gereageerd en werd eruit gepikt. In een aantal geschreven stukken van Lukkassen, zie ik iemand die bang is om afgewezen te worden door vrouwen en een soort dyslexie op sociaal vlak heeft, wat wellicht zijn conservatieve houding verklaart. Eerst zag ik de lol van de film er wel van in, want het is iets onverwachts van iemand die zo conservatief is als Lukkassen. Toen kwamen de recensies.

Uit de recensies leek door te schijnen, dat dit mogelijk een kliek is die gebruik heeft gemaakt van Sids zwakke punten, en dachten ermee weg te komen. Jini trok haar toestemming in voor seks, maar Sid zijn wens om de beelden niet te publiceren werd niet gerespecteerd. Stefan Ruitenbeek van Kirac zei tegen het NRC: „Ik vind wél dat je dingen mag offeren voor het kunstwerk, ook Sid Lukkassen.”

# Wil je zo in het leven staan?

Iets wat ik niet betwijfel is dat de film kunst is. Dat is het zeker. Kunst hoeft ook niet ethisch te zijn om kunst te heten. De vraag is: Wil jijzelf zo in het leven staan, of accepteer je dat je minder bereikt als je weigert deze middelen te hanteren?

Uiteraard probeer ik te snappen wat Ruitenbeek beweegt. Na de *Boze Geesten Podcast* geluisterd te hebben, denk ik het deels te snappen. Nadat duidelijk werd, dat iemand is geofferd voor kunst en door zijn naïviteit niet de gevolgen overzag, ging GeenStijl opeens voor Lukkassen op de bres. GeenStijl heeft in het verleden slachtoffers gemaakt door wraakporno te publiceren. Ook zag je juist mensen die zeggen dat je slachtoffers moet geloven het dikke prima vinden omdat dit Sid overkomt.

KIRAC heeft GeenStijl te kakken gezet en Sid kwam oprechter over dan het potentiële publiek. Opeens mocht je niet nodeloos kwetsend zijn van de rechtse rebellen. En voor de linkse deugers was consent opeens niet meer belangrijk. Overal op het politieke spectrum zag je ook de veroordeling richting KIRAC, dat een monster werd om monsters te onthullen. Maar wie is dan het echte monster? Is dat Sid, of juist degene wiens morele kompas afhangt van *ingroup/outgroup bias*?

Printed with ❤️ from Pocket